

GẶP ĐỨC CHÚA GIÊSU QUA BÍ TÍCH GIẢI TỘI

Đức Chúa GIÊSU trong Thánh Lễ Chúa Nhật hôm sau.

Con Xưng Tội lần đầu năm lên 7 tuổi. Đó là hôm trước ngày Rước Lễ lần đầu. Cách đó một tuần, con dọn mình xưng tội bằng cách ghi ra giấy tất cả tội con đã phạm. Biển cố Xưng Tội và Rước Lễ lần đầu ghi trong tâm trí con một kỷ niệm khó quên, bằng chứng là trong ký ức tuổi thơ, chỉ còn lại duy nhất kỷ niệm Xưng Tội và Rước Lễ lần đầu.

Kể từ sau khi xưng tội lần đầu, cứ mỗi ngày thứ bảy con lại đi xưng tội để dọn mình rước

Con xưng tội hàng tuần không phải vì lòng đạo đức nhưng vì vâng lời. Mẹ con dạy con phải sạch tội thì mới được rước Đức Chúa GIÊSU. Con thường xưng tội với vị Linh Mục không biết rõ con và gia đình con. Như thế, con không cảm thấy xấu hổ vì phải xưng thú mọi tội lỗi mình ra. Nói vậy để chứng tỏ rằng lúc đó, con chưa hiểu rõ về vẻ đẹp và chiều sâu của bí tích Giải Tội, tức là bí tích Hòa Giải.

Vài năm sau, giáo xứ chúng con thường tổ chức các buổi giải tội tập thể.

Con sung sướng tiếp nhận hình thức giải tội tập thể, bởi vì, con khỏi phải xưng tội hàng tuần và lập đi lập lại một số tội quen phạm. Thêm vào đó, nếu con có phạm tội nào nặng hơn, thì xưng tội thẳng với Chúa vẫn dễ hơn phải thú nhận với vị Linh Mục. Rồi con thầm nghĩ: "Nếu chẳng may quên sót tội nào thì Chúa cũng biết và tha hết mọi tội cho mình!"

Tuy nhiên, phải thành thực thú nhận rằng, phương thức giải tội tập thể không đem lại cho con niềm an bình thật sự. Một thời gian sau khi thi hành việc xưng tội tập thể, con đâm ra lo âu bối rối. Con tự hỏi:

- Làm sao Chúa có thể tha thứ nếu con không khiêm tốn tự ý xưng thú mọi tội lỗi của con?

Mặc dầu nghĩ thế, nhưng con chưa có can đảm đi xưng tội riêng với vị Linh Mục đang ngồi tòa, đợi ai cần thì đến xưng tội với ngài. Tính kiêu ngạo ngăn cản con đi đến với vị Linh Mục. Con hồ thẹn nghĩ rằng:

- Nếu mình đứng lên đi xưng tội, thì người ta sẽ biết là mình có tội trọng!

Lúc đó con giống như đứa trẻ đã phạm một lầm lỗi nhưng lại không dám đến xưng thú với cha mình để xin cha tha thứ ..

Dịp Lễ Giáng Sinh và vào mỗi dịp lễ lớn, các Linh Mục thay phiên ngồi tòa giải tội cho tín hữu. Năm ấy có tất cả 4 vị. Trước khi đến nhà thờ xưng tội, con kêu xin Đức Chúa Thánh Thần ban sức mạnh để con khiêm tốn và can đảm đi qua mọi người đến tòa giải tội. Nhưng THIÊN CHÚA là Cha nhân từ biết rõ tâm tình yếu đuối của từng đứa con. Vị Linh Mục con quen biết và muốn xưng tội với ngài, lại đến ngồi nơi

tòa giải tội ngay sau lưng con. Vô cùng mừng rỡ, con tiến thẳng đến tòa giải tội và thành thật đơn sơ xưng thú mọi tội với Ngài. Ngày hôm đó con cảm nhận Tình Yêu bao la của THIÊN CHÚA và ra về trong niềm vui cùng an bình. Con có cảm tưởng mình giao hòa với người thân yêu nhất đời mà mình đại dột phạm lỗi làm mất lòng người ấy. Nếu trước đó con cảm thấy ngại ngùng bao nhiêu thì sau khi làm hòa con cảm thấy vui mừng bấy nhiêu.

Tuy nhiên, cho đến lúc ấy, con vẫn chưa cảm nghiệm tất cả chiều kích sâu xa mà bí tích Giải Tội mang lại cho con người. Con chỉ mới cảm nhận sự nhẹ nhõm vì đã xưng thú tội lỗi chứ chưa cảm nghiệm sự chữa lành do bí tích Giải Tội mang lại.

Cho đến một ngày, con cảm thấy chẳng những "ước ao" đi xưng tội mà còn thật lòng "ước muốn" đi xưng tội, vì nhu cầu kêu xin THIÊN CHÚA thứ tha và chữa lành khỏi mọi vết thương do tội lỗi gây ra.

Khi con hiểu rõ như vậy rồi thì sau khi xưng tội, con cảm thấy thật sự được chữa lành, được giải thoát khỏi quyền lực sự dữ đè nặng trên con. Con cảm thấy con tim thật nhẹ nhàng. Muôn vàn cảm tạ và ngợi khen lòng nhân từ bao la của THIÊN CHÚA là Cha.

Chứng từ của Nathalie, thanh nữ Công Giáo Pháp, 20 tuổi.

(Marie-Michel, "Infinie sa Tendresse", Le Sarment FAYARD, 1993, trang 104-108).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

